



EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 02.03.2006
KOM(2006) 87 lõplik

KOMISJONI TEATIS

ELi abi: rohkem, paremini ja kiiremini

SISSEJUHATUS

Enne ÜRO 2005. aasta septembri tippkohtumist otsustasid rahastajad ühiselt Pariisis 2005. aasta märtsis toimunud kõrgetasemelisel foorumil oma tegevust põhjalikult muuta ning seeläbi suurendada selle mõju ja aidata kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks vajalikule kvalitatiivsele hüppele. Selle tulemusena püstitas Euroopa Liit (liikmesriigid ja komisjon, sealhulgas uute doonorriikidena 10 uut liikmesriiki) julged eesmärgid, seda nii üksikrahastajatele kui ka ühiselt. Olles kindlalt otsustanud jätkata rahvusvahelise tegevuskavaga ja anda sellesse oma panus, seadis EL abi tõhustamise oma arengustrateegias keskele kohale ja võttis kohustuse suurendada oma abi tõhusust.

Neis otsustes esitati täielik nimekiri 2010. aastaks välja töötatavatest ja rakendatavatest üksikasjalikest ja konkreetsetest meetmetest. Mineviku õppetundide ning partnerriikide heade tavade ja ootuste alusel välja töötatud meetmed põhinevad ühtlustamise, vastutuse ja lähendamise põhimõtetel ning Pariisi deklaratsiooni järeldestel. Need kohustused tuleb nüüd muuta konkreetseteks tegudeks ja EL peab keskenduma nende täitmisele riikides kohapeal, arvestades sealjuures nende eripäraga.

Tegevuskava **I osas** on ühes terviklikus dokumendis kokkuvõtlikult esitatud ELi üheksa ajaliselt kindlaksmääratud ühise eesmärgi kavad.

Tegevuskava **II osas** esitatakse neli esimest eesmärki, mis on juba välja töötatud ning mida on võimalik kohe vastu võtta ja rakendada valitud partnerriikides.

Tegevuskava **III osas** kirjeldatakse viit ülejäänud eesmärki, mis tuleb välja töötada 2006. aasta jooksul ja ellu rakendada 2010. aastaks.

Tuleks märkida, et kahte tegevuskava lähieesmärki on üksikasjalikumalt kirjeldatud kahes eriteatises (s.t teatises arengu rahastamise ja abi tõhususe kohta ning teatises ühise planeerimisraamistiku kohta). Need kolm dokumenti moodustavad nõukogu ja parlamendi esitatud **abi tõhususe paketi**.

Tabel 1. Ülevaatlük tabel

1. telg <u>Ülevaade ELi abist</u>	2. telg <u>Pariisi tegevuskava järgimine</u>	3. telg <u>ELi üksmeele suurendamine</u>
<i>Doonorriikide atlas</i> (Lähieesmärk)	<i>Tegevuskavad</i> (Lähieesmärk)	<i>Tööjaotus</i> (Lühikese tähtajaga eesmärk)
<i>ELi kokkuvõte</i> (Lühikese tähtajaga eesmärk)	<i>Ühine planeerimisraamistik</i> (Lähieesmärk)	<i>Kaasrahastamine</i> (Lühikese tähtajaga eesmärk)
<i>Järelevalvesüsteem</i> (Lähieesmärk)	<i>Ühine menetluskord</i> (Lühikese tähtajaga eesmärk)	<i>ELi nägemus</i> (Lühikese tähtajaga eesmärk)

I OSA KOHUSTUSED

Abi tõhususe tagamisega seotud kohustused võib jagada kolme omavahel ühendatud telje vahel, mis sisaldavad vastavalt:

- (1) tegevuse läbipaistvat ja teadmispõhist kaardistamist ja järelevalvet;
- (2) ühtlustamist ja lähendamist käsitleva Pariisi deklaratsiooniga vastuvõetud ühiste kohustuste täitmist;
- (3) ELi uues strateegiaraamistikus sisalduvate abi tõhususe aspektide rakendamist, nagu on kindlaks määratud uue arengupoliitika konsensusel ja ELi Aafrika strateegias.

1. TELG: ÜLEVAADE ELi ABIST

Meie tegevuse pidev läbivaatamine on meie edusammude ja luhtumiste teadmispõhise analüüsi oluline eeltingimus, analüüsi põhjal saame oma meetmeid ja meetodeid taarakendada otstarbekalt ja optimaalselt. Arenguabi aus kontrollimine on vajalik mitte ainult seetõttu, et meil on valijaskonna ja avalikkuse ees kohustus tagada abi läbipaistvus, vaid ka seetõttu, et see peab olema meie strateegilise mõtlemise alus.

Abi täpsem kaardistamine

ELi doonorriikide atlase esimeses väljaandes olid märgatavad kaks tendentsi: i) abi koondumine teatavatesse atraktiivsetesse riikidesse ja sektoritesse, mille tagajärjeks on n-õ orvud või unustatud riigid ja sektorid, ning ii) tegevuse killustatus arvukate asjaosaliste ja väikese mahuga projektide vahel lemmikriikides/sectorites.

Selleks et analüüsi põhjal luua tegevuspõhimõtted, mille alusel saaksime oma tegevust paremini korraldada ja oma tööjaotust parandada, tuleb doonorriikide atlasele anda täpsem hinnang, jäädes seejuures avalikkusele nähtavaks.

ELi arendustegevuse eeskirjade läbivaatamine

Rahvusvahelise abi tõhususe kavaga propageeritakse üha enam arendamisega tegelevate isikute ühistegevust ja koostööd nende vahel.

Selle esmane eesmärk on anda meie partnerriikidele ja ka muudele arendamisega tegelevatele isikutele kergesti kättesaadav ülevaade kõikidest praegu kehtivatest liikmesriikide eeskirjadest ja menetlustest. ELi liikmesriikide rahastamissüsteemide selline koondülevaade antakse välja lühikokkuvõttena. Need on kavandatud ammendavate praktiliste käsiraamatutena, mis hõlbustavad kõikide nende isikute tööd, kellel on vaja aru saada meie eeskirjadest (partnerriigi ametnikud, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted või valitsusvälised organisatsioonid). Eri komponentide kindlakstegemise kaudu võib selline kokkuvõtte samuti anda tõuke edaspidisele ühtlustamisele ja lihtsustamisele.

Järelevalve lubaduste täitmise üle

Pariisi deklaratsioonis leppisid doonor- ja partnerriigid kokku järelevalvesüsteemi kasutuselevõtmises ilma paralleelset „järelevalvetööstust” loomata. Et reformid ja eesmärkide

väljatöötamine ei peatuks, toetas EL tugevat, kuid samas realistlikku järelevalvet nii i) rahvusvahelisel tasandil rahastajate poolt ühiselt kokku lepitud eesmärkide saavutamise üle kui ka ii) ELi tasandil meie endi lisakohustuste täitmise ja lisapanuse andmise üle.

2. TELG: VIIVITAMATU TEGUTSEMINE

2005. aasta septembris toimunud ÜRO aastatuhande tippkohtumisel esitatud ühiste kohustuste rakendamiseks annab otsustava panuse kahe viimase aasta jooksul rahvusvahelise abi tõhustamiseks tehtud jõupingutustesse, mis ametlikult kinnitati 2005. aasta veebruaris ühtlustamise ja lähendamise Pariisi deklaratsiooniga. See ELi kohustuste pakett põhines ühtlustamise *ad hoc* töörühma (ADWPH) aruandes antud soovitusel, mis ametlikult võeti vastu üldasjade nõukogu 2004. aasta novembri järeldustega.

Kohalike kooskõlastusprotsesside toetamine

Tegevuskavas on kindlaks määratud konkreetsed ühtlustamismeetmed (esitatud meetmete loetelust), mida peavad rakendama kõik asjaomases riigis tegutsevad ELi rahastajad. Tegevuskavad ei ole mõeldud asendada riigi juhitavaid ühtlustamis- ja lähendamiskavasid, vaid on vahendiks, mille abil määrata valdkonnad, kus ELi rahastajad saaksid kaasa aidata kohalike protsesside jätkumisele, olgu siis valitsuse või rahastajate juhtimisel, või vajaduse korral nende loomisele, minnes olemasolevatest algatustest kaugemale.

Ühise mitmeaastase planeerimisraamistiku loomine

Ühise planeerimisraamistiku eesmärgiks on luua süsteem, mis sobiks kokku olemasolevate riiklike dokumentide ja ajakavaga, oleks avatud muudele rahastajatele ja annaks raamistiku liikmesriikide süsteemide üksteist dubleerivate osade ümberrühmitamiseks, ning seeläbi vähendada kavade elluviimise kulusid. Raamistik peaks sisaldama selliseid osi nagu andmed riikide kohta, olukorra üldine analüüs, rahastajate seisund ja ELi poliitika analüüs. See peaks keskmises perspektiivis võimaldama rahastajatel luua ühisstrateegia riikide ühise analüüsi käigus üles kerkinud probleemide lahendamiseks ja pikemas perspektiivis sillutama teed võimalikele ühisprogrammidele. Selle üle on juba kaua diskuteeritud, sest nõukogu pani ühise planeerimisraamistiku põhimõtted, sisu ja ajakava paika vastavalt 2004. aasta novembris ning 2005. aasta aprillis ja novembris.

Ühise kohaliku korra väljatöötamine

Nõukogu järeldustes ühiseks rahastamiskorraks nimetatud, korra eesmärk on riigi tasandil ametliku dokumendi vastuvõtmisega soodustada ühise korra kasutamist rahastajate ja partnerriigi vaheliste läbirääkimiste, väljamaksete tegemise ja aruandluse puhul. Näiteks Sambiast ja Mosambiigist on juba osalisi ja huvitavaid näiteid selle kohta, kuidas rahastamine põhineb eelarvetoetustel ja SWAP-tehingutel. Need juba olemas olevad vahendid on osutunud väga tõhusaks a) tehingukulude ja partnerriigi koormuse vähendamisel ning b) rahastajate vahel heade ja kestvate töösuhete loomisel, samuti c) tööjaotuse parandamisel. Eesmärk on ühise mudeli loomine, mida kohandatakse vastavalt riigi eripäradele.

3. TELG: ÜKSMEELSEMA EUROOPA POOLE

2005. aasta detsembris vastuvõetud uue arengupoliitika dokumendis "Euroopa konsensus arengupoliitikas" rõhutatakse, et ELi abi tõhusus on ühise nägemuse puhul otsustava tähtsusega. ELi Aafrika-strateegia, mida toetab Euroopa Nõukogu, kutsub samuti üles kiiresti

ja järjepidevalt rakendama abi tõhustamise kava Aafrikas. Uues poliitilises raamistikus kutsutakse üles:

- i) parandama tööjaotust, et suurendada vastastikust täiendavust ja tagada ELi kohalolek nõrkades riikides ja eriti abiorbudeks nimetatud riikides;
- ii) võtma rohkem ühiseid meetmeid kaasfinantseerimise näol, kasutades sealjuures uute liikmesriikide kogemusi ja aidates samas kaasa nende järk-järgulisele uuteks doonorriikideks saamisele;
- iii) suurendama ELi panust ja mõju kooskõlas dokumendi "Euroopa konsensus arengupoliitikas" põhimõtetega ja selles rõhutatud aspekte arvestades.

Tööjaotuse parandamine

Arenguabi ülemäärane killustatus on kaasa toonud abimeetmete hajutatuse, dubleerimise ja isegi üksteisele vastukäivuse; põhjendamatute halduskulude kuhjumine ja partnerriikide koormuse suurenemine vähendab abi võimalikku mõju. Meetmete vastastikuse täiendavuse parandamine on abi tõhustamise aluseks. Pariisi deklaratsioonis leppisid rahastajad kokku igaühe eeliste täielikus ärakasutamises, austades seejuures partnerriikide pädevust otsustamisel, kuidas saavutada vastastikune täiendavus.

Eesmärgiks on seega tööjaotuse parandamine nii i) riigi kui ka ii) riikidevahelisel/piirkondlikul tasandil, kus probleemid on erinevad. Probleeme (poliitilist survet, vähest läbipaistvust ja võimaluste käestlaskmist) tuleb käsitleda ettevaatlikult. Seda arvestades tuleb erilist tähelepanu pöörata uute liikmesriikide algusjärgus olevale rahastamistegevusele.

ELi ühismeetmete arvu suurendamine

EL on otsustanud rakendada rohkem ühismeetmeid. Selle algatusega kavatakse kindlaks määrata kaasfinantseerimise strateegilised alused, mille käigus muudetakse oluline osa Euroopa Ühenduse rahalistest vahenditest ELi ühismeetmete väljatöötamise katalüsaatoriks. Lisaks kasvatab kavandatud abi suurendamine järgmise paari aasta jooksul peamiselt kahepoolse abi vooge. See seab liikmesriikide ette keerukad haldusprobleemid. Seda arvesse võttes tuleb esmajoonel vältida põhjendamatute lisahaldusstruktuuride loomist.

Euroopa Komisjoni „aktiivse pakkumise” (mille puhul saab ühismeetmeid kaasfinantseerida ELi rahalistest vahenditest) määratlemise kõrval on oluline määratleda ka Euroopa komisjoni „passiivne pakkumine”, mille puhul võib komisjoni kaudu suunata riikide rahalisi vahendeid ja seostada kaasfinantseerimise võetud riiklike meetmetega. Lisaks rakendavad liikmesriigid selles valdkonnas üha enam oma meetmeid. Kavandatav struktureeritud kaasfinantseerimine peaks toetama selliste meetmete laiemat kasutamist.

ELi arengubinägemuse loomine

ELi rahalise abi poliitiline ja intellektuaalne mõju arenduse valdkonnas ei ole veel täielikku tunnustust ja ärakasutamist leidnud. Selle väljundi eesmärgiks on suurendada konkreetsete meetmetega ELi rolli poliitika määraja ja analüüsijana. Eesmärgiks on arengut ja parimate tavade levitamist käsitleva Euroopa arutelu soodustamine. ELil on võimalus ühise abi ja ELi rahastajate ühtsuse suurendamise kaudu saada intellektuaalseks suunajaks.

2006: TÕE AEG

On oluline, et meie lubadused viidaks kiiresti ellu ja nende mõju oleks 2010. aastaks nähtav. Nagu muudki rahastajad on ka EL lubanud anda oma panuse ühtlustamiskava täideviimise ja anda sellele hinnang kolmandal kõrgetasemelisel kohtumisel, mis toimub 2008. aastal Ghanas. Seetõttu on oluline, et selleks ajaks oleks saavutatud tulemuste kogumõju. Antud lubaduste ja tekitatud ootuste täitmiseks on tegevuskavas iga üheksa eesmärgi kohta ära toodud 2010. aastaks saavutatavad soovituslikud, pragmaatilised ja tegelikkust arvestavad tulemused, samuti vahe-eesmärgid 2008. aastaks.

Veel ühe katsetuse alustamine oleks lihtsalt ettekääne kava täitmata jätmiseks. Ülemaailmsete protsesside algatamise korral on siiski oluline nende realistlik rakendamine kohalikku eripära arvesse võttes. Seetõttu on tegevuskavas kavandatud asjaomaste eesmärkide toetamine ja nende rakendamise jälgimine riikides, mille arv on piiratud, kuid asjakohane, muutes seeläbi meie kohustused reaalseks ja isikulisteks.

II OSA KOHESTE MEETMETE VÕTMINE

Tegevuskava teine osa käsitleb nelja eesmärki, mis on juba valmis kasutamiseks 2006. aastal. Need on kooskõlas nõukogu ja parlamendi 2006. aasta kevadel tehtud ühesuunaliste ettepanekutega. Tegevuskavas ei laskuta nende sisu üksikasjadesse, vaid keskendutakse nende järkjärgulise rakendamise eesmärkidele.

1. eesmärk – doonorriikide atlas

Muudetud ELi doonorriikide atlas põhineb viiel komponendil.

i) ELi aastaaruanne

Selleks et suurendada avalikkuse teadlikkust ELi arenguabist, esitatakse ELi aastaaruandes meie ühised probleemid ja ka nende ühised ja/või individuaalsed, kuid samas kooskõlastatud lahendused. Arusaadavalt ja positiivselt tutvustatakse kõikide ELi rahastajate (liikmesriikide ja komisjoni) projekte ja tegevussuundi. Aruanne avaldatakse alates 2006. aastast igal aastal.

ii) Täiustatud doonorriikide atlas

2006. aasta keskel valmib I köide, milleks koos liikmesriikide ja OECD /arenguabikomiteega vaadatakse läbi olemasolev atlas ja ajakohastatakse seda.

iii) Enam tähelepanu piirkondadele

II köites keskendutakse Lääne-Aafrikale, esimesele piirkonnale, mis lisatakse atlasesse ELi Aafrika-strateegia tulemusena. Ülevaade on piisavalt üksikasjalik, et võimaldada tegelikku arutelu tööjaotuse üle ning põhjalikumat ja üksikasjalikumat analüüsi piirkonnas ilmnevate protsesside taustal. Muid piirkondi käsitlevad köited lisanduvad iga kuue kuu järel, et hõlmata keskmise pikkusega perspektiivis kõik arengumaad.

iv) Abi kaardistamine riigi tasandil

On oluline kaardistada abi riigi tasandil, näidates kõik asjaomases riigis tegutsevad rahastajad. Selleks on ELi neljast katseriigist kolmes loodud asjakohased mudelid: partnerriigi juhitav

udel Nicaraguas, doonorriikide juhitud mudel Mosambiigis ja ELi juhitud mudel Vietnamis. Selline tegevus laieneb 2008. aastaks kõikidele Pariisi deklaratsiooni osalistele.

v) Uued doonorriigid

Ilmunud on uued tegutsesjad. Nad mõjutavad olemasolevaid arendajaid. Käsilolevas uuringus vaadeldakse suurimate uute doonorriikide (Brasiilia, Venemaa, India, Hiina ja Lõuna-Aafrika Vabariigi) tegevust. Euroopa komisjon teeb ettepaneku alustada nende riikidega 2006. aastal arutelu ELi arendustegevuse üle.

2. eesmärk – järelvalve ELi ja arenguabikomitee tegevuse üle

Järelevalve peab hõlmama kahte liiki kohustusi. Esiteks kõikide poolte, rahastajate ja abisaajate vahel Pariisis kokku lepitud rahvusvahelised eesmärgid, sealhulgas julgemad eesmärgid, mida EL on lubanud saavutada.¹ Teiseks ELi panus konkreetsete ELi ühismeetmete näol.

i) Esimest liiki kohustused

Nende kohustuste täitmist jälgitakse mehhanismide abil, mida praegu töötab välja OECD /arenguabikomitee järelvalvega tegelev ühissetevõte. Järelevalve hõlmab kõiki rahastajaid ja partnerriike ning põhineb riikides korraldatavatel uuringutel, millega mõõdetakse Pariisi deklaratsiooni eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme. Uuringutes kasutatavaid näitajaid katsetatakse 2006. aastal Kambodžas, Ghanas, Lõuna-Aafrika Vabariigis, Nicaraguas, Senegalis ja Ugandas. Edasiste viivituste vältimiseks peab EL nõudma Pariisi deklaratsiooni kiiret ja järjepidevat täitmist.

ii) Teist liiki kohustused

Alates 2006. aastast jälgitakse ELi konkreetsete tööeesmärkide elluviimist Monterrey eesmärkide täitmist käsitlevas aastaaruandes, milles antakse ülevaade lubaduste täitmisest ELi tasandil, seda nii abi suuruse kui ka tõhususe seisukohast.

Kõnealust eesmärki käsitleb tegevuskavaga samal ajal esitatud nõukogu ja parlamendi eriteatis ja komisjoni talituste töödokument.

3. eesmärk – tegevuskavad

Olemasolevad tegevuskavad tagavad arengumaade piisava hõlmatus. Tegevuskavad on olemuselt erinevad, kuid enamikust on näha edasiminekusoovi ja kõrgeid ootusi. Vastuste alusel võib riigid jagada nelja rühma:

- (1) riigid, kus tegevuskava ei anna midagi juurde;
- (2) riigid, kus tegevuskava ei ole veel vastu võetud;
- (3) riigid, kus alustatakse kohalikku tegevust ja/või ELi tegevuskava rakendamist;

¹ i) Osutada igakülgset suutlikkust suurendavat abi kooskõlastatud programmide kaudu, kasutades üha enam mitut rahastajat hõlmavat menetluskorda; ii) suunata 50% riigilt riigile osutatavast abist läbi riiklike süsteemide, sealhulgas suurendades sellise abi osatähtsust, mida osutatakse eelarvetoetuste või sektoripõhise lähenemise kaudu; iii) vältida projektide mis tahes uute rakendusüksuste loomist; iv) vähendada kooskõlastamata abi hulka 50% võrra.

- (4) riigid, kus kohalik tegevus ja/või ELi arengukava rakendamine on juba alanud.

Esimene analüüs näitab, et mitmeid protsesse on vaja kiirendada. Koos partnerriikide ja muude rahastajatega tuleb kiiresti mõelda sellele, kuidas tegevuskavade loomise ja kasutamise protsessi täiustada, kuidas suurendada ja jagada järelevalvekohustusi ning mida teha suureneva ametliku arenguabiga piirkondlikul tasandil. Tegevuskavade koostamine peaks lõppema 2006. aastaks. Kõikide tegevuskavade eesmärgid tuleks saavutada 2010. aastaks.

Seetõttu on tehtud ettepanek korraldada alates 2006. aastast korrapäraselt tehnilisi seminare protsesside hindamiseks, järelkontrolli tööjaotuse määramiseks ning kvalitatiivsete rakenduseesmärkide seadmiseks. Lisaks tuleks luua pidev abi- ja järelevalvesüsteem 12 riigis, kus kindel tegevuskava on olemas või võetakse kohe kasutusele (s.t Bangladeshis, Burkina Faso, Etioopias, Ghanas, Indias, Jordaania, Kenyas, Lõuna-Aafrika Vabariigis, Malis, Mosambiigis, Nicaraguas ja Vietnamis).

Kõnealuse eesmärgi kohta koostatakse eriaruanne.

4. eesmärk – ühine planeerimisraamistik

Esimeses uuringus analüüsiti siseriiklike programmdokumentide kokkuvõtet, määrati kindlaks dubleerivad meetmed ja ühised koostisosad. Teises uuringus analüüsiti seniste juhtumite käigus saadud õppetunde, peamiselt Ugandas, Tansaania ja Sambias välja töötatud ühist abistrateegiat. Kolmas uuring keskendus Uganda praegusele abikavale ja selle eesmärgiks oli näidata, milline võiks tulevane ühine planeerimisraamistik olla asjaomases riigis. See võimaldas näitlikustada võimalikke tulemusi ja kasu, unustamata samas kohalikke probleeme ja eripärasid. 2005. aastal tutvustati ja arutati nende uuringute tulemusi liikmesriikides ja seejärel koostas komisjon nende põhjal mitmeaastase ühise planeerimisraamistiku ettepaneku.

Kuigi ühine planeerimisraamistik tuleks vastu võtta 2006. aasta keskel, peaks seda rakendama järk-järgult ja olusid arvestades, s.t asjaolu, et 12 doonorriigi programmitöö Mosambiigis praegu kokku langeb, pakub haruldast võimalust. Jäädes truuks ülemaailmsele lähenemisele, teeme seetõttu ettepaneku keskenduda raamistiku rakendamisele piiratud arvus riikides, lähtudes valiku tegemisel järgmistest lihtsatest kriteeriumidest:

- (1) riigid, kus on olemas riiklik vaesuse vastu võitlemise kava;
- (2) riigid, kus 2006.–2007. aastal vähemalt kaks ELi doonorriiki alustavad uue programmiga;
- (3) riigid, mis on kohalikul tasandil piisavalt koordineerimisvõimelised.

Selle tulemusel saame esialgse loetelu riikidest, (Bangladesh, Burkina Faso, Etioopia, Ghana, Haiti, Lõuna-Aafrika Vabariik, Mali, Mosambiik, Nicaragua, Rwanda, Sambia Senegal, Tansaania, Uganda ja Vietnam), kus soovitame alustada ühise planeerimisraamistiku rakendamisega 2008. aastaks. 11 neist on Aafrika riigid ja see on kooskõlas ELi Aafrika-strateegias ettenähtud abi tõhususe kava kohese rakendamisega kõnealuses piirkonnas. Nimekirja on lisatud veel üks riik, Haiti, seostamaks protsessi nõrga riigi eripäradega. Riikides, kus doonorriikide ühise abistrateegiaga on juba algust tehtud (s.t Tansaania, Ugandas ja Sambias), on oluline, et ühine planeerimisraamistik kinnistuks ja toetaks neid protsesse.

Ühise planeerimisraamistiku edasine laiendamine ülejäänud Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidele ning kõikidele Pariisi deklaratsioonile alla kirjutanud riikidele peaks lõppema 2010. aastaks.

Samaaegselt tegevuskavaga võetakse kõnealuse eesmärgi kohta vastu nõukogu ja parlamendi eriteatis.

III OSA KAVA TÄITMINE

Tegevuskava kolmas osa käsitleb viit ülejäänud eesmärki, mis tuleb täpsemalt välja arendada enne 2006. aasta lõppu.

5. eesmärk – vastastikune täiendavus

Ühtlustamise *ad hoc* töörühma aruandes antakse edasiste sammude loeteluna suunised, kuidas muuta ELi tegevusstrateegia vastastikku täiendavaks. Komisjon teeb ettepaneku, et nõukogu kinnitaks 2006. aasta esimeses pooles **mõned** tegevusstrateegia **suunised**, mis põhinevad doonorriikide atlase läbivaatamisest saadud kogemustel. Seejärel võib komisjon esitada nõukogule 2006. aasta lõpuks vastuvõtmiseks ettepaneku tööjaotuse täiustamise **tegevuspõhimõtete kohta**.

Pärast selle vastuvõtmist on seoses läbivaadatud doonorriikide atlase piirkondi käsitlevate peatükkide koostamisega kavas hakata neid põhimõtteid kõnealuses valdkonnas rakendama ja lisada atlasesse iga kuue kuu järel üks piirkond, kuni 2010. aastaks on kõik piirkonnad hõlmatud.

Käesoleva väljundi kohta võetakse hiljem vastu nõukogu ja parlamendi eriteatis.

6. eesmärk – rohkem ühismeetmeid: EÜ kaasfinantseerimise osatähtsuse suurenemine

Komisjon teeb enne 2006. aasta lõppu ettepaneku Euroopa Ühenduse rahaliste vahendite kaasfinantseerimises kasutamise struktureeritud mehhanismi kohta. Nii „aktiivseid” kui ka „passiivseid” pakkumisi hõlmavas ettepanekus käsitletakse struktureeritud kaasfinantseerimismehhanismi põhimõtteid, kriteeriume ja tingimusi. Eesmärgiks on arendada kaasfinantseerimise meetmed liikmesriikides välja 2010. aastaks.

Tuleks märkida, et selle eesmärgi saavutamiseks tuleb lõpetada praegu Euroopa Komisjoni eeskirjade kohaselt olemasolevate kaasfinantseerimismehhanismide rakendamist takistavate asjaolude läbivaatamine. See hõlmab muudatuste tegemist finantsmäärustes ja Cotonou lepingu IV lisas ning ajakohastatud eeskirjade lisamist kõikidesse tulevastesse määrustesse, millele komisjon loodab saada nõukogu toetuse. On oluline, et kõik takistused kõrvaldataks 2008. aastaks.

Kõnealuse eesmärgi kohta võetakse hiljem vastu nõukogu ja parlamendi eriteatis.

7. eesmärk – ELi nägemuse kujundamine

Dokumendis “Euroopa konsensus arengupoliitikas” rõhutatakse ühisanalüüsi ja Euroopa tasandil toimuva arutelu võimalust, et EL võiks toimida arenguküsimustes intellektuaalse keskusena. Sellise keskuse loomist toetavad järgmised asjaolud.

i) Arendustegevuse uurimiskeskuste võrgustik

Kuigi arenguvaldkonnaga tegelevate Euroopa tippkeskuste akadeemiline panus arengutegevusse on suur, on nad siiski olemuselt killustatud. Euroopa ühise teadus- ja akadeemilise tegevuse puudumine on vähendanud meie mõju üldisele mõtteviisile selles valdkonnas. Seetõttu on oluline ühendada sellised keskused omavahel paindlikku võrgustikku ja teha seda ennetavalt. Selline võrgustik tuleks luua 2006. aastaks, et tellida strateegilisi uuringuid, mis annaksid meile mõtlemisainet ja suurendaksid meie akadeemilist panust ülemaailmse mõtteviisi kujunemisse. See peaks võimaldama 2008. aastaks ühendada kõik ELi analüütilised jõud, mis toetab dokumendis "Euroopa konsensus arengupoliitikas" sõnastatud nägemust.

ii) Euroopa arendustegevuse päevad

Praegu ei ole ühtegi sündmust või üritust, mis sümboliseeriks ELi analüütilist panust arendustegevusse, ega ka sündmust või üritust, mis tooks kokku kõik ELi asjaga seotud isikud. Enamikul poliitilistel parteidel, ühendustel ja organisatsioonidel on tulevikuplaanide tegemiseks ühtekuuluvust suurendavad üritused, näiteks suveülikoolid või teemanädalad. Selline sündmus või üritus rakendaks intellektuaalsed jõud ja viiks edasi vaidlusi ning aitaks koondada eri kogukondade esindajad ühise tegevuskava ümber.

Seetõttu on Meie ühise panuse suurendamiseks ja meetmete tõhustamiseks on seetõttu kavas alates 2006. aastast igal aastal korraldada Euroopa arendustegevuse päevi.

iii) Ühise väljaõppe intensiivistamine

Dokumendis "Euroopa konsensus arengupoliitikas" on rõhutatud ka ühiseid tööeesmärke ja -meetodeid, mis vastavad praktikas rakendatavatele eeskirjadele. Nii komisjon kui ka liikmesriigid on loonud arenduse valdkonnas tegutsejatele õppeprogramme. Seetõttu on tehtud ettepanek koostada Euroopa õppekaart, et ümber jagada kõikidele ELi liikmesriikidele komisjoni ja liikmesriikide poolt tulevikus pakutavad õppevahendid. Sellist süsteemi katsetatakse esimestel Euroopa arendustegevuse päevadel 2006. aastal ja see arendatakse välja 2008. aasta lõpuks.

8. eesmärk – ühine kohalik menetluskord

Komisjon ja liikmesriigid peavad koos kiiresti välja töötama ja enne 2006. aasta lõppu kinnitama paindliku ja ühise asjaomastes piirkondades kasutatava menetluskorra, mis võimaldaks kohandada tegevust kohaliku eripäraga.

2008. aastaks peaks selline kord olema loodud kõigis 14 ühtlustamistemalisele Rooma deklaratsioonile alla kirjutanud riigis (s.t Bangladeshis, Boliivias, Kambodžas, Etioopias, Fidžil, Kirgiisi Vabariigis, Marokos, Mosambiigis, Nicaraguas, Nigeris, Sambias, Senegalis, Tansaalias ja Vietnamis), kus toimus arengukomitee 2004. aasta ühtlustamist käsitlev uuring ja kus on alustuseks seega hea ülevaade olukorrast riigis.

9. eesmärk – ülevaade ELi arendustegevuse eeskirjadest: kokkuvõtted

Koostatakse neli kokkuvõtet:

- (1) ELi planeerimiseeskirjade kokkuvõte;
- (2) ELi riigihanke-eeskirjade kokkuvõte;
- (3) valitsusväliseid organisatsioone käsitlevate ELi eeskirjade ja põhimõtete kokkuvõte;
- (4) subsidiume käsitlevate ELi eeskirjade kokkuvõte;

Kokkuvõtted koostatakse 2006. aasta lõpuks. Need vaadatakse eeskirjade edasise lihtsustamise ja ühtlustamise eesmärgil läbi hiljemalt 2008. aastal.